

REDACTIA

Arad, strada Aulieh Nr. 1

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/2
an 10 cor.; pe 1/4 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Cei de Duminecă pe an
— 4 coroane.
Pentru România și
Trăncăveștii pe an:
40 franci.

Manuscrisurile nu se napolază

ADMINISTRAȚIA:

Arad, strada Aulieh Nr. 1

INSEȚIUNILE:

de nașir garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
și timbru de 60 bani de
fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Serisori nefrancați nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

Maghiarii la Paris.

(S.) Promovarea ideii de pace și generalizarea rezultatelor cuceririlor minții omenești se accentuează din ce în ce mai mult, ca o dorință obișnuită. Congresele de pace și congresele științifice internaționale sunt o dovadă de aceasta.

Pornite din cercuri înalte, aceste idei sunt uitate de aceleași cercuri, atunci când e vorba de aplicarea lor; aici atunci când e vorba de fapte, se pierde din vedere dorința ideală și se subordonează totul, până și dreptatea și adevărul, necesităților momentane și egoiste ale păturilor sociale superioare, care „reprezintă în-„să un mod foarte incomplet adevăratele sentimente și adevăratele voințe a poporului“.

Avem, în acest caz, după congresul de pace răboaielor (în Africa și China), — iar la congresul internațional de istorie, bunăoară, la Paris, justificarea adevărului științific.

Ceea ce ne rămâne, în urma aglomerației ce se provoacă și în urma declarațiilor, cari afară de aplauze alte efecte nu au, este așteptarea timpurilor mai bune.

Aceasta însă nu ne dispensează de a contribui și noi, în marginile puterilor noastre, pentru promovarea înțelegerii și adevărului.

Lăsând însă la o parte chestiile „mari“, cari trec peste competența noastră și cari nu au vre-o legătură directă cu situația și preocupățiunile noastre, ne vom opri ca să facem oarecari reflexiuni asupra unor lucruri petrecute la congresul de istorie la Paris.

E vorba de lupta între „daco-romanism“ (?) și „idea de stat maghiar“!

Într-una din ședințele congresului istoric, dl. A. D. Xenopol, profesor la Universitatea din Iași, și-a dezvoltat conferința sa: „L'hypothèse dans l'histoire“. În cursul dezvoltărilor sale, pentru a demonstra că și istoria poate să se servească de aceleași metode de investigațiune ca și celelalte științe pozitive — o teorie a sa, cunoscută în Franța, — a pus ca ipoteză continuitatea Românilor la Dacia-Traiană, ear' prin inducțiune a procedat la dovedirea ipotezei.

Doi reprezentanți ai științei maghiare au luat cuvântul după domnul Xenopol, și au combătut continuitatea Românilor pe locurile unde se găsesec aceiași „teorie“ a lui L. Réthy, despre care revista savantului german Meyer Lübke (Literaturblatt) a zis că este o sfârșire lipsită de seriozitate.

Ziarele maghiare însă fac sgomot în giurul reprezentanților științei maghiare, cari au combătut „cu argumente științifice“ tendința daco-romanistă a dlui Xenopol, susținând punctul de vedere al „intereselor maghiare“.

Fără îndoială, ne este greu ca să înțelegem, ba nu înțelegem chiar de loc, cum poate exista un adevăr

din punctul de vedere al unor „interese“, fie acele interese chiar maghiare și ori cât de șoviniste.

Adevărul nu cunoaște interese, pentru adevăr nu există nici un interes, nici un punct de vedere. Adevărul este absolut. Dar'... despre aceasta nu e de vorbit cu publiciștii maghiari, după cum am avut ocaziunea să o constatăm nu de mult față cu un fruntaș al publicisticii maghiare, față cu dl Bartha Miklós.

Constatăm totodată, cu această ocaziune, că nici cei ce se cred a face fală științei maghiare în străinătate, pe la congrese, nu sunt din altă școală.

Drept concluzie, mai accentuăm de data aceasta, că e semnificativ că „reprezentanții ideii de stat maghiar“ se prezintă în toate părțile, la toate congresele internaționale, într'un număr incomparabil mai mare decât reprezentanții altor neamuri.

Cauza?
Că iubesc afșagiul? Nu tocmai. Răspunsul este: Caută să implinească, să umplă decorul scenei ungare, în dosul cărui decor, — după cuvântul rostit de contele Apponyi la congresul păcii — se „reprezintă foarte incomplet adevăratele sentimente și adevăratele voințe a poporului“, — popoarelor, zicem noi.

Körber la Ratot, apoi Széll la Ischl. Primul ministru Széll în timpul din urmă a fost vizitat la moșia sa, unde petrece vara, de mai mulți bărbați politici fruntași. La fiecare vizită ziarele maghiare se alarmează și pornesc o droaie de conjecturi și reflexiuni asupra „oracolului“ din Ratot.

Vizita primului-ministru austriac Körber la Ratot, care a avut loc în zilele acestea, nu e mai puțin comentată în presă. Aceste vizite i-se atribue o importanță cu atât mai mare, cu cât se pare că e vorba de a se găsi un aranjament în privința mersului liniștit și legal al afacerilor comune, în cazul când guvernul austriac n'ar pute să lucreze cu parlamentul.

În urma acestor vizite „Bud. Tud“ anunță, că în ziua de 7 sau 9 l. c. dl Coloman Széll va merge la Ischl, unde va fi primit de Majestatea Sa.

Egyetértés“ e foarte amărit, căci ministrul de comerț, după ce a luat dispoziția ca serviciul postal din Budapesta să nu facă politică (chestia Ofen Pesth), decurând a mai luat o dispoziție, care va face „o spărțură în maghiaritatea unitară și intransigentă de până aci“ a căilor ferate.

E vorba, ca de la 1 Septembrie să se acordeze burse din partea statului pentru 10—12 tineri, cari în afară de limba maghiară vorbesc și limba sârbo-croată și cari ar dori să se pregătească pentru serviciul căilor ferate din Croația și Slavonia. Această măsură s'a luat în vederea ușurării înțelegerii dintre pasagerii din acele părți și autoritățile căilor ferate, și, nu ar strica, să se generalizeze și în privința celorlalți naționalități din patria noastră. Era natural, ca văzând dispoziția ministerială „Egyetértés“ să se vaete: „se pierde acele scopuri politice,

în vederea cărora pe lângă scopurile economice, națiunea maghiară a jertfit pentru M. A. V. atât amar de milioane“.

Va fi jertfit „națiunea“, dar' nu tot dintr'al său, ci mai mult din al naționalităților; și încă cu scopul ca tot numai „națiunea“ să beneficieze, și economicește și chiar și politicește!

Sfârșindu-și ieremiada, kossuthistul zice:

„In ori-ce caz (aceste lucruri) au o importanță simptomatică, și dovedesc, că politica noastră de naționalități a luat o întorsătură pentru noi în tot cazul nefavorabilă“.

Conferința interparlamentară, ținută zilele trecute la Paris, și-a încheiat lucrările Vineri, în 3 August n. O deciziune a conferinței provoacă consiliul central și grupurile naționale, ca la acele guverne, cari încă nu și-au ratificat deciziunile convenționale de pace dela Haga, să sârne pentru ratificare. Consiliul central se va întruni în 1901 la Berna, ear' conferința interparlamentară se va ține în 1902 la Viena. Ca membri ai consiliului interparlamentar au fost aleși, pe timp de doi ani: pentru Austria: deputații din Reichsrath baron Pirquet și Gniawost; pentru România: dl V. A. Urechik; pentru Ungaria: contele Apponyi Albert și Fázmandy Dénes; ear' pentru Serbia: deputații Nicolaievici și Gvostici.

Scrisoare din Sibiu.

2 August 1900.

„Barbat cult și d'o inteligență superioară, cum era, fostul mitropolit Miron n'a căutat nici odată popularitatea. Urmasul său o caută însă cu — trenul accelerat, așa zicând. Abia s'a instalat adică și îndată s'a apucat să facă vizite nu numai fruntașilor din oraș, dar' s'a dus și în stinul celorlalte modeste familii. Ș'avea pretutindeni cuvânt pentru toți. Dela biserică nu lipsește nici odată. Vizitează Seminarul și ori-ce producțiune și nu lasă să-i scape un singur privilegiu de-a ține cuvântări, până și diferitelor delegații de pe sate. Ear' cât despre prânzuri, a dat într'una, necruțând nici cheltueli, nici vorbă măgulitoare.

Așa, că mai ales impresionistii, n'au întârziat să-l proclame mitropolit ideal, căci dela Șaguna încocat unde au mai văzut sibiienii mitropolit atât de afabil, activ și care să meargă zilnic la biserică?!...

După-ce i-a câștigat astfel pe cei din centru, n'a pregătit să pornească prin provincie. La Brașov, Seliște, Reșinar și Petroșeni, pretutindeni a fost sârbătorit, căci mai bine d'un pătrar de veac, rar au văzut cei de prin provincie mitropolit... Acum e vorba să meargă la Orăștie și să și facă apoi intrarea solemnă în Alba-Iulia.

Estă cum un prelat poate ajunge popular și fără a dezvolta o activitate spirituală mai intensivă ori să dovedească cel mai mic semn de talent extraordinar. Voința tare, un exterior plăcut și câteva vorbiri clișee, estă cu ce a cucerit mitropolitul Meșianu.

Cu totul altul este însă aspectul când e vorba de idei, de lucruri și planuri serioase. În privința aceasta impresia ce a produs n'a fost tocmai favorabilă. Să ne aducem adică aminte cu ce a debutat în primul sinod? A surprins lumea cu o vorbire în care pleda pentru reducerea anilor și a materiei de învățat în preparandii... Motivul său favorit că estă, nu e nici doctor, și tot a ajuns mitropolit, n'a lipsit de-a fi invocat. A eșit apoi la iveală planul că zidirea catedralei ar fi fost în stare să o dea în întreprindere unui inginer, care se zice că nici n'a fost prin străinătate să vadă catedrale și până acum a zidit numai biserică pe la sate.

A sărit însă la mijloc dl Cosma și mitropolitul a început să apară tot mai puțin puternic, așa că adesea a bătut în retra-

gere și voința și-a dus-o la îndeplinire, în unele chestii, abia cu majoritate de un vot ori două.

În sinodul al doilea ce a presidat a fost aproape tot așa. S'a dovedit că dl P. Cosma e o putere, peste care Mitropolitul nu poate trece, căci din două una: în chestia cu salariile meritorilor profesori Barcianu și Comșa Mitropolitul ori a vrut sincer să facă dreptate profesorilor și în acest caz dl Cosma s'a arătat mai tare decât Mitropolitul, ori l. P. S. Sa a jucat numai păpușele. Și într'un caz și într'altul se prezintă în lumină nu tocmai favorabilă.

Cât despre afacerea cu episcopatul onorar ce ar fi să se confere vicarului Pușcariu, earăși toată lumea de p'aci știe, că Meșianu a forțat-o nu pentru că militează în favoarea ei necesitate imperioasă administrativă ori canonică, ci ca să molcomească grupa Pușcariu, care dacă i-ar face și ea greutăți în Sinod ori Consistor, mitropolitul Meșianu ar ajunge într'o situație nu se poate mai tristă. O curioasă coincidență: la scurt interval după ce Dr. I. Pușcariu este ales episcop onorar, în direcția „Albinei“ nu se mai relege dl avocat S. Demian, unul dintre fruntașii grupării Pușcariu. Ear' întâmplându-se ca sinodul episcopesc să nu pună aceeași grabă în proclamarea de episcop onorar a vicarului Pușcariu, situația mitropolitului devine de tot precară. E de notat apoi, că la viziunile canonice Mitropolitul nu ia cu sine oameni de al lui Cosma, ba față cu M. Voileanu a mers până a i reduce absolut rolul la „Telegraful Român“, scoțându-i chiar de sub presă un articol.

Așa stau decamdată lucrurile. Ce se va mai dezvolta, vom vedea.

Raul.

Din România.

Doliul Curții.

În urma încetării din viață a Ducelui Domnitor Alfred de Saxa-Coburg și Gotha, tatăl A. S. R. Prințesei Maria, Curtea M.M. L.L. Regelui și Reginei a luat doliu, pe timp de 3 luni, cu începere dela 18 Iulie st. v.

La moartea regelui Umberto.

Autoritățile și societăți private române au trimis depeșă de condolență.

D. general Lahovari, ministrul de războiu, a plecat în Italia, pentru a reprezenta România la înmormântarea regelui Umberto.

Guvernul și Banca Națională.

D. Carp voinde să ajungă la o înțelegere cu Banca Națională a reluat tratativele făcute de dl Take Ionescu.

Răspunsul Băncii a fost următorul:

Dacă guvernul primește condițiunile puse dlui Take Ionescu, Banca plătește cu 2000 lei fiecare acțiune a statului, dacă nu primește acele condițiuni, atunci Banca plătește numai cu 800 lei o acțiune.

Răspunsul Băncii n'a convenit dlui prim-ministru și tratativele s'au intrerupt.

Se știe că Banca Națională ceruse dlui Take Ionescu prelungirea privilegiilor ei până la 1930 și dreptul de a emite bilete pentru întreita valoare a stocului metalic de care dispune.

Revolta evreilor din Podul Iloaei.

Citim în numărul din urmă al ziarului „Apărarea Națională“:

În ultimul moment aflăm din izvorul cel mai autorizat, că evreii din Podul Iloaei, județul Iași, au trimis erfi ministerului de interne o nouă petiție, scrisă în termen foarte violent la adresa consiliului comunal cât și a țerei, și prin care guvernul este somat, ca până în două zile să disolve

consiliul comunal, căci altfel se vor pune în stare de revoltă și vor isgoni cu forța din primărie pe consilierii comunei români.

Prin acea petiție, iscălită de mai multe sufe de evrei, se desminte în mod categoric desmintirea publicată de ziarele oficioase, că evreii n'ar fi cerut dizolvarea consiliului comunal. Evreii persistă în cererea lor și amenință pe dl Carp în mod foarte obraznic cerind ca voința lor să fie respectată.

Panica este mare la Podul Ilcoaf, Consiliul comunal a fost convocat de urgență și hotărât să protesteze cu cea din urmă energie.

Satele din împrejurimi sunt agitate.

Guvernul a hotărât astăzi să trimită un procuror general și un inspector administrativ pentru a ancheta cazul.

Evenimentele din Italia

— Noul rege descris de profesorul său.
— Proclamația lui către popor. — Unde va fi înmormântat regele Umberto?

Ochii lumii întregi sunt ațintiți încă și azi asupra evenimentelor, ce se petrec în Italia greu încercată, dela asasinarea bunului ei rege Umberto. Jalea țării întregi e mare, și ea mai mult se îndreaptă asupra iubitei regine văduvă *Margareta*, care cu resignație uimitoare îndură lovitura grea a sorții. Ea speranța generală pentru un viitor mai bun al țării se concentrează în persoana tinerului rege *Victor Emanuel*.

Fiind de actualitate, reproducem mai jos o declarație, ce fostul său profesor *Morandi* în obiectele humanisice, mai mulți ani de-a rândul, o face acum despre noul rege al Italiei.

"*Victor Emanuel* — zice numitul profesor — este un bărbat de înaltă cultură și ceea-ce mai mult înseamnă: un caracter. Dnsul nu pășeste la tron numai cu cea su-punere, cu care se pleacă principiul înaintea poruncii legilor diastice; într'însul vedește acea voință tare, prin care va să și ridice poporul la bună-stare și putere. În concepția sa socială, dnsul este un aderent al preceptelor politicii sociale moderne și stă pe temelii legilor germane pentru muncitori. Convincerea lui este, că normativă pentru rege este influența pe terenul afacerilor bisericăști, militare și ale justiției, deoarece-cel singur el stă deasupra partidelor și e liber de îngustimea inimii omului și de egoismul omenesc. Regele *Victor Emanuel* a moștenit inima tatălui său și puterea de voință a predecesorilor săi. Dnsul e bărbatul, care vrea să se valideze și se va valida."

Până vineri seara nu se știa, unde are să se așeze osâmintele regelui Umberto. Îndeosebi Regina *Margareta* stăruia mult, ca regele să fie înmormântat în cripta de la *Superga*, în Turin. Regele *Vicor* nu se pronunțase, fiindcă voia să cunoască întâiu dispozițiile testamentare ale tatălui său. Guvernul însă a insistat mereu, ca înmormântarea să se facă la Roma, în Panteon. Din pricina aceasta între curte și guvern se produsese un raport destul de încordat. A trebuit, în cele din urmă, să învingă considerațiile politice, după ce testamentul regelui decedat n'a fost găsit.

Astfel înmormântarea se va face în Roma, în ziua de 11 l. c. n.

Proclamația către popor a regelui *Victor Emanuel* a produs cea mai bună impresie atât în țară, cât și în străinătate. Cu toate acestea, puțin din domitoriul popoarelor și-au făcut calea spre treptele tronului între împregiurări așa de grele, ca tocmai înșeieptul urmaș al regelui Umberto.

Goana pornită de autorități împotriva anarhiștilor zi de zi descoperă asemenea monstri atât în Italia, cât și în alte țări din străinătate, și pa'că mai ales acum, după săvârșirea crimei în Italia, anarhiștii au prins și mai mult curaj. Temeritatea lor e grozavă și spaimă inspiră îndeosebi capetelor încoronate. Ziarul "*Newyork Herald*" din America anunță, că în timpul din urmă v'ro 27 anarhiști au părăsit America și au plecat în Europa cu gândul, ca să strîpsească pe toți domitoriul de aici. Conducătorul lor se zice să a un anume *Maldesta*, care petrece la Londra.

Va trebui să se ia cele mai aspre și mai estinscămășuri, pentru a împiedea aceste bestii în planul lor monstruos.

Condițiunile de primire în școala civilă de fete a Asociațiunii din Sibiu și în internatul aceleia.

În clasa I a școalei civile de fete se primesc eleve:

- care dovedesc din atestat de botez, că au împlinit cel puțin vârsta de 9 ani;
- care dovedesc prin atestat școlar, că au absolvat cu succes IV clasă elementară (poporale sau primare), ori apoi dovedesc pe baza unui examen de primire, că sunt bine orientate în materialul de învățământ prescris pentru clasa a IV a elementară.

În celelalte clase ale școalei civile de fete se primesc eleve, care dovedesc prin

atestat școlar, că au absolvat cu succes vreo clasă premergătoare dela altă școală de categoria școalei civile.

În lipsa unui astfel de atestat, sau pe lângă atestat de pe clasa V și VI dela școală elementară populară, primirea în orice clasă a școalei civile, ce corespunde vârstei elevei, se poate face numai pe baza unui examen de primire, depus cu succes înaintea corpului profesoral al școalei, în sensul ordinațiunii ministerului regesc-ungar de culte și instrucție publică, dto 11 August 1887, Nr. 29 000. Examenul de primire este scutit de taxă.

Elevele, care se înmatriculează pentru prima dată la școala noastră, au se produce atestat școlar, atestat de botez și certificat de revaccinare.

În cursul complementar (supletoriu), împreună cu școala civilă de fete a Asociațiunii, în sensul §. 6 din statul de organizare ale școalei, se primesc eleve, care au absolvat cele patru clase ale școalei civile. Se pot însă primi și eleve, care au absolvat cu calculi buni numai două clase civile, dacă au trecut de 15 ani și sunt împedecate a absolva toate cele patru clase civile. Elevele absolvente de patru clase civile, pot face examene private de pe cursurile pedagogice, în termene anumite la institutul pedagogic din Blăș sau Sibiu.

Inscrierile pentru anul școlar 1900—1901 se pot face din 1—6 Septembrie 1900, stilul nou.

Examenul de emendare se țin în 3 Septembrie 1900 st. n. la 8 oare a. m., cu elevele, care s'au însuțat la direcțiune în termenul prescris.

În 5 Septembrie 1900 st. n. la 8 oare a. m. se vor ține examenul de primire. Eară în 6 Septembrie se vor începe prelegerile regulat.

Didactrul e 4 cor. (2 fl.) pe lună, și pentru elevele, ce se înscriu prima dată la această școală, o taxă de înmatriculare de 4 cor. (2 fl.), solviță odată pentru totdeauna. Același didactru e și pentru elevele din cursul complementar.

Elevele, care voiesc să fie primite în internat, fie eleve ale școalei civile, sau ale școalei elementare a reuniunii femeilor române, au să fie însuțate de timpuriu la direcțiunea școalei, înainte de începutul anului școlar, pentru ca să se poată face dispozițiunile necesare.

Taxa internatului e 400 cor. (200 fl.)¹⁾ pe an, plătiți înainte în două s'u cel mult în patru rate. Spesele pentru cărțile trebuincioase, pentru materialul de scris, de desen și lucru de mână, nu sunt cuprinse în taxa amintită. Acestea se poartă separat de părinți, precum și cheltuielile pentru îmbrăcăminte și încălzăminte, pentru instrucțiune în forte-piano și în limba franceză.

Taxele pentru instrucțiune în forte-piano sunt de 2 categorii:

- dacă o elevă voește să iee oarele singură, se compute la 2 oare pe săptămână

1.) Se observă, că pentru înlesnirea adăpostirii elevelor în internatul școalei, On. Comitet al Asociațiunii a redus taxa întreținerii dela 500 cor. la 400 cor. pe an.

mână taxa de 18 (9 fl.)²⁾ pe lună; dacă eleve împreună iau instrucțiune în aceeași oară, taxa se compute la 2 oare pe săptămână cu 9 cor. (4 fl. 50 cr.)²⁾ de elevă;

b) dacă o elevă voește să iee oarele singură, se compute la 2 oare pe săptămână taxa de 12 cor. (6 fl.)²⁾ pe lună; dacă să întronească 2 eleve în aceeași oară, taxa se compute la 2 oare pe săptămână, cu 6 cor. (3 fl.)²⁾ pe lună de elevă.

Instrucțiunea din limba franceză, de 2 oare pe săptămână, se compute pe lună cu 2 cor. (1 fl.) de elevă.

Toate taxele se plătesc direct în școlare.

Edificiul internatului este situat în locul unei grădini frumoase, în nemulțumire apropiere de parcul orașului, și e provădit cu apaduct, baie, lumină electrică, etc. cât oferă cele mai bune condiții igienice.

Elevele din internat, afară de școală au în fie-care zi anumite oare de ocupațiune în limba franceză, maghiară și germană după trebuință. Pe lângă aceea ele prepară și învață lecțiunile sub conducerea și cu ajutorul directoarei, al profesorilor și guvernantelelor.

Elevele, care voiesc să fie primite în internat, mai au să aducă cu sine: o sală un covorel la pat, 2 perini, 4 fețe de perin, o plapamă sau țol de coperit, 4 șafuri (lințoluri, lepede), 6 ștergere, 6 m. veste, apoi perie de dinți, săpun și 2 perni, care toate rămân proprietatea elevei. Afară de acestea schimburile de trupă albiturile, câte 1/3 duzină din fie-care, și rap și fuste de culoare închisă și bală (mășam) câte 1 duzină, 1 paraplu (ce și încălzăminte trebuincioasă. Cât pentru toatele nouă, părinții și tutorii sunt obișnuiți a nu face de acestea pentru copilele care sunt primite uniformitatea îmbrăcăminte și velor interne, acele toalete se fac sub prețuri moderate, prin îngrijirea direcțiunii internatului. Strins de uniformă se țin haină, 2 șurți în forma unei haine, o perie de vară și una de iarnă, care necesar fiionat au să se facă aici și care prețurile vor costa cam 30—40 cor. (15—20 fl.)

Dela direcțiunea școalei se poate primi prin postă: „Statutul de organizare” și „Regulamentul intern” al școalei, „Regulamentul pentru cursul complementar”, „Plan de învățământ” și „Regulamentul ministrii pentru examenul public, private, suplet și de emendare”, à 10 cr. exemplarul. În direcțiune se poate primi pentru 2 cor. și „Monografia” școalei, în care pe lângă istoricul institutului, se află descriere edificiului școalei și al internatului în toate amănunțurile.

Direcțiunea școalei civile de fete Asociațiunii.

Sibiu, în August 1900.

Elena Petrașcu, Dr. Vasile Boloș
directoarea internatului. directorul școalei.

2.) Din care sumă 1 fl. se contează pe institutul, pentru susținerea fortepianelor în bună.

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI.”

SECESIONISM...

Era nouă în politică se leagă de numele lui Dedu, adus la Sibiu de Tilea și instituit, cu forța polițială, director la „autorizată”. Ce școală politică a inaugurat în presa română acest tip nefericit, nu mai e nevoie s'o spunem. Ne mulțumim că am putut înregistra disparițiunea lui de pe arena publicității.

Era nouă cea adevărată era să se inaugureze cu seria de articole în care se propagă antidinasticismul și pentru fericirea neamului românesc se propunea decapitarea politică a preoților, advocaților și profesorilor ear' în locul lor se proclamau șefi naturaliști și socialisti! O gugumănie atât de mare, că după ce am semnalat-o s'a speriat și venerabilul Dr. Rațiu și însuși „autorizată” a fost silită s'o reducă la adevărată valoare.

Era nouă în literatură a început cu suplimentul literar al autorizatei. Ce comedii s'au scris în această „tribună literară”, am avut privilegiu să arătăm.

Secesionismul în literatura română începe cu Traian Mihaiu, care își publică prosa și stihurile tot în suplimentul poreclit literar al „autorizatei”.

Mefisto, pseudonim sub care se ascunde un distins colaborator al nostru, a avut cutesanța să se lege de câteva monstruosități literare ale secesionistului român.

Să vezi acum răspuns (în foiletonul din Nrul de la 18/31 Iulie) în autorizată. Tinerul secesionist ne citează judecări aspre nemțești și franțuzești, voină să ne scoată „condeiași vanitoși, care rîvuesc în monotonia unei vieți mici și seci după bravuri proas etc” și care „stau ca acele femei nesuferibile de prin orașele mici de provincii. la pînda fleacurilor și palavrelor”.

După această introducere face apoi cunoscut, că „prin orașele noastre provinciale se cloțese ouele multor intrigi și mișelii... De o vreme încoace află însă minciuna și intriga o comunicație ereseătoare prin gazetăria noastră”. Crede că „e timpul să știm cu toții, că o ziaristică de șablon și un popor cu o cultură vină răstardează reciproc”. Zice că „ziaristul are să fie boal la plugul culturii și nu calul său (va fi o greșeală de tipar!) la hurubla vremii”, constat că „mulți dintre

gazetaril nostri au pierdut însă ori ce ideal din vedere și au decăzut până la ultimul stadiu de ticăloșie”.

Ne numește „albina țigănești” și despre „Tribuna Poporului” zice îndeosebi, că nu se sfiște a „servi pe mesele publicității tot ce curge din penele murdare ale unui pseudonim vițios”.

Toate aceste pentru-că am arătat stupiditățile din — *Enciclopedia*, pe care d-sa o proclamă „documentul unei voințe tari”, un paș bun spre o eră nouă și pentru că în foiletonul „Era nouă” s'au criticat „stihurile” d sale, despre care, desigur, crede că-i vor asigura nemurirea. Ce s'a scris adecă despre stihurile d sale, n'a fost critică, ci „mușcare hărățgoasă” și scrie mai departe, „Redacțiunile din care ies astfel de pamfleturi sunt în ochii mei numai miste dughene urduvoase, unde se ferb otravele pentru mediul social în care funcționează”.

Mai anul trecut tinerul Mihaiu s'a mîrginit să insulte și se calomnieze numai pe amicul nostru Chendi. Acum ne insultă pe toți căți scriem la acest ziar... Cine nu vede, că stăm în fața unui elev de a' lui Dedu?.. Chiar ieri 'mi-a spus, de altfel o persoană foarte aproape de redacția „autorizată”, că luadever, dl Ulpiu

Traian Mihaiu a fost cel mai desmățat elev al lui Dedu, că întemeietorul era în politică îl proclamase geniu pe talentietorul secesionismului literar român.

Fiind că avem a face deci nu cu un individ, ci cu reprezentantul unei școli a cărei organ este un ziar odinioară respectat între Români, ne luăm ostență să facem câteva observațiuni.

Necuviința d-lui Mihaiu vom pune în socotsala confrăților dela „Tribuna”, publicându-i tot, așa cum scrie, se vede vor să-l compromită chiar în ochii cititorilor lor.

Presumpția de a-se institui el, un individ imberb, care e la școală lucră, drept jurnalist, și să se arate în presă română, ca desigur o manifestare sufletească înșelătoare. Într'adevăr, toți cei-ce țin la educație a tinerimei noastre, trebuie să se mîndrească văzînd cum domnișorul acesta și-au luat nasul la purtare. Mai anul trecut unul din ei, tot în „Tribuna”, propunea ca cel din Sinodul aradan să fie executat după legea lui Lynch, pentru-că au executat episcop pe „trădătorul” Goldiș, ear nu „naționalistul” Hamsea... Nici nu știa, ear manul, de ce e vorba, și vroia să poartă ca arbitru... Și până mai eri-alată-eri te teau făcea pe moralizătorul vieții noastre naționale. Ear acum vine Traian Mihaiu,

ȘOAPTE

Omul-mașină.

Ce uniformă e viața Românilor ardeleani! E ca o adunare generală a unei instituții culturale: cu cuvânt de deschidere; constituirea biroului și a comisiunilor; raportul general, care se aprobă; eventuale propuneri; o eventuală disertație, pe care doar autorul singur să o nteleașă; închiderea ședinței; banchet cu petrecere declamatorică-teatrală împreună cu joc...

Acesta e tipicul social și ca dînsul este tipicul individual.

A pornit Românul nostru să trăiască o viață, cu norme, cu șabloane, cu rubrici, de parcă s'au făcut cu toții funcționari de bancă. Operația aceasta însă nu-i conștientă. E mai mult o influență a spiritului german și un sfus al stărilor noastre politice, cari împiedică libera dezvoltare a spiritului și a sentimentelor.

E gro-avă lipsa aceasta de originalitate la noi și lipsa de idei, cari să îmbogățescă nu numai capitalul nostru intelectual, ci să promoveze și evoluarea moravurilor noastre. A fi atât de conservativ, încât să te manifestezi vecinic în aceeași formă, să te miști vecinic în același cerc de viață sufletească, fără a te sinii de a-i ridica diapasonul, e un sin ptom îngrșilor.

In chi-ul acesta nu mai ești decât un om-mașină. Trăiești sau funcționezi după un calcul matematic stabilit înainte. Ce faci azi, ce faci mâine și poimâine până în înfinit și... nici măcar nu te plictisești.

Ce bine se poate aplica oamenilor noi în vorba tragedianului german Gerhard Hauptmann:

„Pasteten esset ihr morgens miteinander, Die nämliche Pastete auch des Abends Und Tag um Tag die nämliche Pastete. Euer Fleisch ist nicht mehr Fleisch: es ist Pastete. Euer Hirn: Pastete, euer Herz - Pastete — Eino Kalte obendrein, nicht einmal warm!“

F.O.

pentru-că un colaborator al nostru a luat în sefimea stihurile sale secesioniste, ne bujără pe toți ca la ușa cortului, pe noi, cari am întemeiat ziarul, unde scrie, și am stat ani de zile în temniță apărând libertatea presei române, libertate pe care d-sa o numește „obrnănicie jurnalistică“. Ba în sfârșit sa indignare merge până a scuza pe Unguri, pentru ticăloșii comise, scriind: „Nu Ungurii sunt mișei, ci prea mulți dintre noi sunt prăpădiși“. Se vede, de altfel, că-și cunoaște oamenii, cu cari lucrează la întemeierea erei noi și a secesionismului român.

Dacă s'ar opri însă numai la atâta! Dar nu. Tinărul secesionist riscă și mai mult: sice că d-sa scrie stihuri clare și frumoase și că toată încercătura au făcut-o câteva greșeli „regretabile“ de tipar.

Așa? Ei bine, o să analizăm într'un vitor foileton „Poesia“ d-sale din numărul din urmă al „Tribunei Literare“ și o să arătăm, cu ce galimatias vor „autorizați“ să prostescă lumea.

Sibiu, 1 August 1900.

Russu Șiriani.

— Una la zi. —

Gugumănie șovinistă.

„Budapesti Hirlap“, vorbind despre congresul internațional de istorie dela Paris, spune despre un matador șovinist următoarele:

„Pas cu pas a arătat Darvai strecurarea lentă a Românilor în Ardealul de astăzi și în Regatul României, și mai ales în ținuturile nelocuite, unde pretutindeni erau supuși de ai regelui maghiar“.

Supuși, în ținuturile nelocuite?

Vezi, asta tocmai la Paris trebuia să spună dl Darvai!

Ne-a compromis țara, și școalele statului!

Noutăți

Arad, 6 August 1900.

Aviz! Rugăm pe toți abonenții foii noastre, cari sunt în restanță ori nu și-au reînnoit abonamentul, să grăbească a-și achita datoria. In cas contrar li-se va intrerupe trimiterea pe mai departe a ziarului.

Administrația.

Prea Sântia Sa dl Episcop Nicolae Popea cum aflăm din „Foaia Diecesană“ — a plecat Marția trecută (31 Iulie) la Karlsbad, unde va petrece câteva săptămâni.

Expoziție etnografică pan-latină. Inițiat de Emanuel Ruspat, după moartea acestuia profesorul Giuseppe Tomé a luat asupra-si realizarea planului de a se ține la Roma o expoziție etnografică pan-latină, — care va avea loc în anul 1910

Dl Giuseppe Tomé a și trimis un plan circular pe la toate popoarele latine. După primirea planului, dl V. A. Urechia a trimis harnicului profesor italian următoarea scrisoare-îndreptar în chestia numitei expoziții:

Iubite domn,

Chiar acum am primit ultimul d-tale imprimat asupra expoziției etnografice pan-latine la Roma în 1910. Aprob din tot sufletul, odată mai mult, ideea pe care o urmărești, dar permite-mi să-ți spun, că proiectul d-tale are nevoie de oare-cari îndreptări importante:

I) Nu amesteca printre Latini pe Grecii din Europa și din Asia. Cum voresti să pui într'un același pavilion pe Grecii și pe Albanezi, două popoare, cari nu se pot înțelege și cari trăesc ca șoarecele cu pisica?

II) Pui într'un același pavilion pe Românilor de la Dunăre și pe cei din Peninsula-Balcanică. Prea bine, — mai ales dacă nu vei uita pe Românii din Istria și pe Morlahi (Mavro-Vlahi). — dar Grecii vor primi oare vr'odată să facă parte dintr'o expoziție etnografică, care li-ar răpi pe Cuțovlahi, pe cari, într'o speranță stupidă, cred ei să i poată grecisa?

Reamintește-ți, că, la ultimul congres al orientaliștilor, am propus facerea, sub controlul aceluiași congres, a unei cărți etnografice a Peninsulei-Balcanice și că Grecii ce se aflau acolo, s'au grăbit să voteze contra, unindu-se în acest scop cu Ungurii și amicii conștienți și inconștienți ai acestora, Germanii și cășt-va Francezii. Grecii vedeau în această carte etnografică, străină irendentismului, sfârșitul utopiei lor, privitor la o Grecie care să aibă sub jugul ei pe Macedo-Românii și pe Albanezi. E lucru hotărât că Grecii nu vor primi nici odată să facă parte dintr'o adunare, în care s'ar afla Macedo-Românii ca o naționalitate deosebită de a lor.

Voresti să ai pacea în expozițiunea d-tale etnografică?

Suprimă Grecii!

III) Frumoasa d-tale idee nu va fi realizabilă, decât, dacă guvernul italian o ia sub protecțiunea sa și consemnează fondurile necesare. E lucru evident, că fiecare țară latină va pute să contribuie la cheltueli, îndată ce expoziția etnografică panlatină va fi agreată de Italia. Mai mult, va trebui de organizat comitete de patronaj a proiectului d-tale în fiecare țară latină. Aceste comitete vor sfârși prin a fi aprobate

de guvernele lor și astfel vor găsi cu ce să îmbogățescă pavilionul lor din Roma.

Eată, iubite amice, ceea-ce gândesc despre proiectul d-tale. Judecă, și în mod sincer spune-mi ce cugești despre aceasta?

O idee bună. Sub titlul *Curs de cântări bisericești pentru învățătorii gr. or din tractul Orăștiei*, citim în numărul din urmă al „*Bunului Econom*“: Scopul acestui curs este, de a deprinde pe învățătorii în cântările bisericești în conformitate. Cursul se va începe la 1 August și va dura până în 1 Septembrie v. a. c. Deprinderile în cântări se vor face cu repetarea celor 8 glasuri, tropare, antifoane, irmoase, răspunsuri liturgice și a tipicului bisericesc și vor fi conduse prin cel mai destoinic cântăreț sub supraveghierea protopresbiterului. Se vor instrui separat și cântări școlare pentru elevi, precum și conducerea unui cor de copii în 2 voci. La acest curs — afară de învățătorii se primesc și alți iubitori de cântări. Instrucțiunea va fi gratuită. Deprinderile se vor ține în școala confesională din Orăștie.

Catedrală în București. E gata deja planul zidirii în București a unei prea frumoase și mari biserici catedrale, ca și care să nu fie alta în țeară, ba să rivalizeze chiar cu cele mai pompoase biserici mari din străinătate. Mitropolia are de ja fonduri adunate spre acest scop, statul va da și el o sumă frumoasă, ear' acum sub presiuni mitropolitului primit și sub presiuni de onoare al Regelui, s'a constituit o comisiune pentru a colecta încă banii de lipsă la zidirea catedralei. Apelul comisiunii e redactat de profesorul Dr. Onciul și în curând se va publica.

In diecisa Lugojului, după raportul inspectorului școlar Ioan Borog, sunt 83 școli confesionale gr. cat., la cari funcționează 85 învățători. Numărul copiilor obligați a frecuenta școala a fost în anul trecut școlar de 13 094. Din aceștia au cercetat școalele confesionale 7467, ear școli străine 4296.

Pentru înlăturarea unei mistificări. „*Bidento castigat mores*“. Într'un foileton al acestui ziar *seflemisiam*, mai în zilele trecute, ciupercăria literară din coloanele „*Tribunei... literare*“.

Un domn *Ulyiu Traian Mihail* a sărit în apărarea unor „strofe“ ajunse în tagma ridicolului și cari s'au întemplat să revină paternității sale. — combatând „critica“ mea cu niște citații *frantuzești* pline de greșeli. („Vor fi fost de „tipar“? puneți-le *Erată*.“ N.R.)

Pentru a preveni ori-ce prejudeții mă cred dator a face următoarea declarațiune:

- 1) Nu fac critică lucrurilor cari sunt sub critică. — deei nici „strofelor“ „poetului“ din „Era nouă“ nu li-am făcut critică.
- 2) Voiu căuta să ridicolizez în totdeauna pe confratii cari etaleză *spanac* literar abuzând de răbdarea publicului român și bătându-și joc de publicistică.
- 3) Donquichoticele svircolirii nu mă mișcă, — ci *rid* de ele.

Mefisto

Atentat în contra Șachului. Se confirmă știrea despre atentatul comis zilele trecute la Paris în contra Șachului Persiei. Atentatorul este un anarhist; el a fost prins și palmuit de Șachul însuși și apoi dat pe mâna poliției. E de admirat curajul și prezența de spirit, cu care Șachul a zădărnicit descărcarea revolverului, ținut asupra-i de mâna anarhistului. Abia după un interogator de câteva zile monstruosul anarhist a vrut să și descopere numele. Se cheamă *Salson* și declară, că numai de-atâta li pare rău, că nu li-a succed să ucidă pe Șachul.

Recolta grâului în Moldova e foarte satisfăcătoare. Cultivătorii au obținut 18—22 hectolitri la hectar. Căldura din zilele din urmă, deși e foarte supărătoare pentru public, e foarte folositoare agriculturii și în special porumbului. Abia după câteva săptămâni se va simți lipsa ploilor la porumb.

Presidentul tribunalului comercial din Paris a primit o scrisoare anonimă în care se spune, că în curând clădirea tribunalului va fi asvirlită în aer. S'a pornit imediat cercetare aspră.

Despăgubirea pagubelor pricinuite de manevre. În înțelesul legii de încuarterare, trupele militare sunt îndreptățite a face exerciții și pe proprietăți private, fără-ca proprietarul ori jitarul să fie în

drept a le opri. Se despăgubește însă proprietarul paguba suferită. Aceasta însă trebuie prețuită îndată după exerciții și înștiințată comandantul de trupe prin jitar. Dacă suma de prețuire e acceptată din ambe părțile, va fi plătită îndată. Dacă nu se poate ajunge la înțelegere, atunci în înțelesul art. XXXIX. din 1895 are să se trinită o comisiune de prețuire, al cărei cuvânt e obligator pentru ambe părțile. Pentru pagubele făcute de soldați, afară de serviciu, sunt răspunzători ei însiși, și jitarul are să păsească contra lor întocmai ca față cu persoanele civile.

Foc. Ni se vestește, că la *Oravița-română* a ars grăul adunat de pe 70 jugere pe locul de treerat împreună cu o mașină de tmbălit. Ne-am bucura mult, dacă faima nu s'ar adeveri, cu atât mai virtos, că nici mașina de treerat, nici grăul n'ar fi fost asigurate, deși lucră din bună vreme foaia noastră a atras atențiunea poporului asupra trebuinței neapărate pentru asigurarea produselor sale în contra focului.

Necrolog. Ni se anunță știrea tristă, că tinărul *Eugen Serb* din Roșcani, student în cursul III. de teologie, fiul dlui Ioan Serb și al soției Rosalia Serb născ. Sindea, după o boală îndelungată a răposat Mercurii (1 August n.) în vârstă de 21 ani. Inmormântarea i s'a făcut Vineri, în 8 l. c. n. în cimiteriul bisericeii gr.-or. din Roșcani. Il deplâng nemărgășiți părinții și frații, cum și un mare număr de rude. — Fie și țărina ușoară!

Felurim!

Pleșuvia urmare a emoțiunilor. „Progres medical“ povestește următoarea întâmplare: Un țeran în vîrstă de 33 ani, puternic și fără moșteniri de nervositate, atât că se cam ațța prea ușor, ducea viață foarte liniștită, modestă dar asigurată prin lucrarea pămîntului său. Afară de obișnuitele boale ale copilăriei a fost necontenit sănătos. Era mijlociu ca înălțime, muscular, nici prea gras, dar nici slab, oacheș la piele și cu barbă și păr castaniu foarte bogat, de loc sur. Într'o seară se întorcea dela câmp acasă, măgarul mergea înainte, ducând în spate pe băiatul de 8 ani al țeranului. La un loc s'a poticnit vita, copilul căzu și măgarul li calcă de câteva ori. Din fericire copilul se alese cu neînsemnate juituri, dar, țeranului li căzu tot părul și barba până în 24 de ceasuri și cel care-i crescu la loc era alb cu desvîrșire.

ULTIME ȘTIRI.

Belgrad, 5 August. Azi, Duminecă, s'a săvîrșit cununia regelui Alexandru cu veduva Draga Mașin. Intreg orașul e îmbrăcat în pompa sărbătorească.

Monza, 5 August. Cadavrul regelui Umberto va fi dus Mercurii seara la Roma, unde a doua zi, Joi, se va săvîrși actul înmormântării. Locul, unde s'a petrecut sfârșitul tragic al regelui, a fost cumpărat de orașul Monza, pentru a ridica acolo un monument în memoria nenorocitului domnitor.

Glume.

Mergând un Român cu un țigan pe drum, iată că ved pe marginea drumului sub un copac o cioară moartă. Românul se oprrește și o arată Țiganului cu degetul întrebându-l în ris:

— Ce lighioană să fie aceea, mîi Țigane?

Se uită Țiganul, vede cioara moartă, dar nu li vine să-i zică pe nume, ca să nu se păcălească pe sine însuși; se făcu deci ca și când ar cerceta mai bine cioara și gândind răspunse:

— De, rață să fie, nu este rață, că rața are ciocul lăptos; curcă să fie, nu e, că curca are ciocul latăgănos, prepeliță nu e, că prepelița este pistriță...

Pe urmă se mai gândi Țiganul puțin și văzînd că nu mai găsește ce să spună, dete cu piciorul cioara la o parte și zise Românului:

— Las-o dracului încolo, că știu eu ce e!

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.
Red. respns.: Ioan Russu Șiriani.

3121.
1900.

Arverési hirdetmény kivonat.

Az aradi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy özv. Ispán Petruné szül. Mladin Perszida végrehajthatónak Bodonye Jakob, Bodonye Mozes és Bodonye Szabina végrehajtást szenvedők elleni 786 kor. 64. fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az aradi kir. törvényszék területén lévő Mácsa község és annak határában fekvő a mácsai 320. sz. tlkvben A. I. 1—6. sorsz. al. foglalt 573. 574. 720. 922, 1128. 1528 és 1559 hrsz ingatlanból B. 3—5 alatt Bodonye Jakob, Bodonye Mozes és Bodonye Szabina Karán Jánosnék illető fele része 1828 kornában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1900. évi október hó 3-ik napján délelőtti 10 órakor Mácsa községhezánál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog. Ezen árverés által a C. 8. al. bekebelezett szolgálmi jog nem érintetik.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 182 kor. 80 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Aradon, 1900. évi május hó 11. napján.

Az aradi kir. törvényszék mint mint telekkönyvi hatóság.

Zubor, kir. tvszéki bíró.

473 1—1

3759 szám.

1900 tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A borosjenői kir. járásbíró mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy az aradi gör. kel. román egyházmegye, továbbá Fischbein Már silingyiai, végre a „Victoria“ takarékos és hitelintézet aradi cég javára, a kiknek a csatlakozása ezennel kimondatik, Blázs Szimion silingyiai lakos végrehajtást szenvedő elleni 460 korona és több rendbeli tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a árverést elrendelte, minek folytatás az aradi kir. trvszék a borosjenői kir. járásbíró területén fekvő és a Silingyia községi 134. számú tlkvben A. I. 331 332. 747. 803. 856. 890. 978. hrzi számú ingatlan 1554 koronában és a 1003/a hrszmu szőlő 174 koronában megállapított kikiáltási árban az 1900. évi szeptember hó 22-ik napján délelőtti 10 órakor Silingyia községhezánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladatni u. m.:

1.) Ha a kikiáltási áron felül ígérlet nem tétetik, az elárverezendő ingatlan a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

2.) Arverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 155 kor. és 40 fillér és 17 kor. 40 fillért készpénzben, vagy az 1881. novem. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszt. rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezésével kiállított elismervényt átszolgáltatni.

3. A vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt szabályszerű letéti kérvény kapcsában az 1881. december 6-án 39425. I. M. sz. a. kelt rendeletében előírt módon a buttyini kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál befizetni.

A bíróság a bánatpénzt az utolsó részletbe fogja beszámítani. Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság telekkönyvi hatóságánál és Silingyia, Lugozó és Taucz községek előjáróságainál megtekinthetők.

Borosjenői kir. bíróság tlkvi hatósága, 1900. június hó 13-án.

473 1—1

Bittó, kir. járásbíró.

3760 szám.

1900 tlkvi

Arverési hirdetményi kivonat.

A borosjenői kir. járásbíró mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy az aradi gör. kel. román egyházmegye és Schaffer András szemlaki lakos végrehajthatók javára, kiknek csatlakozása ezennel kimondatik, Gyura Mikulaj lugozói lakos végrehajtást szenvedő elleni 300 kor. és 33 korona 40 fillér tőkekövetelés és járul. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte, minek folytatás az aradi kir. törvényszék és a borosjenői kir. járásbíró területén fekvő és a Lugozó községi 48. számú tlkvben A. I. (102—103), 204. 258. 315. 336. 394. hrzi számú ingatlanok Gyura Mikulajkét illető fele része 820 korona, a 465—466. hrzi számú ingatlanok ugyan őt illető fele része 4 koronában megállapított kikiáltási árban 1900. évi szeptember hó 13-ik napján délelőtti 10 órakor Lugozó községhezánál megtartandó nyilvános árverésen következő feltételek alatt fog eladatni, úgy mint:

1.) Ha a kikiáltási áron felül ígérlet nem tétetik, az elárverezendő ingatlan a kikiáltási áron alól is el fog adatni.

2.) Arverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 82 kor. 40 fill. készpénzben vagy az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügyi miniszt. rend. 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881 évi 60 t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál történt előleges elhelyezésével kiállított elismervényt átszolgáltatni.

3.) Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 15 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 30 nap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számítandó 45 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 6% kamatokkal együtt szabályszerű letéti kérvény kapcsában az 1881. december hó 6-án 39425 I. M. sz. a. kelt rendeletében előírt módon a buttyini kir. adóhivatalnál mint bírói letéti pénztárnál befizetni.

A bánatpénzt a bíróság az utolsó részletbe fogja beszámítani. Az árverési feltételek többi pontjai a hivatalos órák alatt ezen kir. bíróság tlkvi hatóságánál és Lugozó, Silingyia, Kujed községek előjáróságainál megtekinthetők.

Borosjenői kir. bíróság tlkvi hatósága, 1900. évi június hó 13-án.

473 1—1

Bittó, kir. járásbíró.

Institut de cură,

deschis de dimineața dela 6 ore până la 7 ore seara
(abstrăgând orele dela 9—11 in. am.)

La dispoziția publicului stau următoarele mijloace de leuire:

Scaldă în lumina electrică:

1. Reumă, podagră, aprindere de nervi (ischias), dureri la coaste și la față, nevralgia, aprindere de pelița peptului și a foalelui, otrăvire cu metal (argint viu, zinc, argint, plumb).
2. Morburii de sânge (cu ajutorul curei de mercuriu și iod), Ingrășarea peste măsură, grăsimea de inimă, aprindere de pelița rinichilor, boala de zahăr (diabet).

3. Anemia, nevrastenia (slăbirea nervilor), nervositatea.
4. Morburii de piele învechite, scrofula, luparea etc.

După felul boalei, scaldă aceasta poate fi urmată de leuirea cu apă rece, de massagiu sau împachetare. — Intrebuintarea odată costă: 1 fl. 25 cr.; 15 bilete: 15 fl.

Camere pentru inhalație, după metoda dela Gleichenberg Ems, pentru aprindere acute și învechite de gât, de plumăni, cum și pentru dilatare de plumăni și astma. — Intrebuintarea odată costă: 75 cr.; 15 bilete: 9 fl.

Cura cu apă-rece. Intrebuintarea odată: 60 cr.; 15 bilete 7 fl.

Gimnastica svedeză pentru întărirea reconveniențelor cu musculatura slăbită, pentru întărirea băieților și a oameilor desvoltați, cari sufer de morburii de inimă și de strimțarea coșului peptului.

Taxa lunară dela 10 fl. în sus, după cum e felul casului de boală.

Fie-care bolnav se bucură de căutarea ce 'i-o prescrie medicul său propriu, sau după sfatul ce însumi 'i 'l dau. Ori-ce îndeplinire a curei se întreprinde sub veghierea mea personală.

Dr. A. HECHT, 450 19—19

Arad, strada Templom, palatul Minorităților. Telefon: Nr. 270.